

GIÁ BÁN

ĐƠN PHÁP	NGOẠI QUỐC
Mỗi năm 1.50	2.50
Sáu tháng 1.00	1.50
Hai tháng 0.50	0.75

Mua báo phải trả tiền trước.
Theo và mua báo gửi cho M.
TRẦN-DINH-PHIÊN. - Ai đăng
quảng cáo, viết riêng, xin thương
lời trước.

TIẾNG-DÂN

Chủ nhiệm kiêm Giám đốc
HUYNH-THUỐC-KHANG
Quản lý
TRẦN-DINH-PHIÊN

La Voix du Peuple

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BÁO-QUÂN

151, Đường Đồng-Đo, Huế
Giấy-thiệp số 62
Giấy-thập: TIENG-DAN 898

Cái hay của sự thật ở đời không bằng cái lợi của cái ngoại hiệu nó.
(La vérité ne fait pas autant de bien dans le monde que ses apparences y font de mal).

La Rochefoucauld

NGUYỄN HIỆM NHƯ T LÀ CÁI « LAI » CỦA SỰ THỰC

Người giống này mà sang ở xứ kia, lâu đời thành người lai; cây trái ở đất này đem trồng sang đất khác, vì đất nước khí hậu có khác, cũng thành giống lai; tiếng nói nước này truyền sang nước khác, nhiều tiếng cũng đổi ra tiếng lai. « Lai », nói rõ nghĩa là cái giống ấy mà biến ra giống khác, mất cái nguyên chất của nó.

Không những các vật trên hay lai, việc đời cũng lắm chuyện lai:

Kìa chuyện xa ở thế giới, những nghị án tuyên bố về cuộc tái bình hòa binh trở thành lời cảnh cáo về việc đóng tàu đúc súng; chương trình bảo trợ lao động trở thành ra điều kiện thêm giờ làm, bòn liền công; cho đến nay kỳ tờ hiệp định này, mai kỳ tờ mật ước khác, như cuộc Trung-Nhật, mà cứ thấy sự rắc rối xung đột kéo dài ra...

Chuyện lai đó không hơi nào mà kìa, chỉ nói ngay ở xã hội ta mà chuyện lai đã chan chan kìa:

Nhà viết báo kia, theo lời phi lộ lúc đầu, đây những giọng công tâm chân lý, phản đối những kẻ cậy quyền ý thế, hiếp dưới lừa trên, mà không bao lâu đã thấy tán dương phe quyền quý. Ông nghị nô, theo chương trình lúc mới ra ứng cử, rành những công việc vì nước vì dân, vậy mà sau đắc cử rồi, được môn lợi hay là tước vị, thời thì không phải hạng « đũa chày cột bình hoa », cũng trở làm cái máy truyền thanh đứng về phía bên kia phía nhân dân mà quên hẳn cái nghĩa vụ mình ra thay mặt là thay mới cho ai.

Thêm nữa đến những việc xảy ra hàng ngày mà ở trong có những ngôn từ lay lay cho mắt cá sự thật, như độc quyền chai nút mà lại ra vấn đề vệ sinh, việc mở mang trường học mà lại đến bọn hào cường trong thôn quê đem người riêng ra làm thầy dạy. Cái trò « lai » kìa chưa biết đi hại ra thế nào.

Ái xét việc xã hội ta mà muốn cho khỏi lắm, trước phải phân biệt giống lai kìa.

THUỐC-DINH-ĐÀN

XEM TRƯỞNG SA

HOANG-VIỆT TÂN-ĐỊNH HÌNH-LUẬT

(Từ số này, bản báo bắt đầu đăng lần lượt bộ HOANG-VIỆT-HÌNH-LUẬT, độc-giả hãy đón xem).

T. D.

CHUYỆN ĐỜI

Sẽ có ngày « trùng mắt » chăng?

Hiện thế giới ngày nay, người ta đương ôm mối lo « nhân mãn » mà đi giành đất, giành miếng ăn với nhau. Không nói đến tới có sinh sản, có người làm công như đầu thuê địa của các nước mạnh, chính như 9 hơu đảo mà chính phủ Pháp mới chiếm ở ngoài biển phía nam Đông dương mới rồi, là đất không sinh sản gì, mà các nước cũng ở lên giành. Đến các Phi luật Tân (thảo lục), cũng đồng địa vị tư cách như nước Nam chờ gì, vậy mà cũng mượn hơi nước Mỹ hoa ra nói lý nấy lý nọ.

Cái họa « nhân mãn » xem như người thế giới lo phòng dữ lắm. Song họ dư cũng má lo vậy, chờ thừa quả bom và độc đạn kia mỗi ngày mỗi chờ ra nhiều, chờ thừa người thì thừa ra một cái, dù thành phố lớn mấy trăm triệu người, cũng chết ngay cùng quốc, không kịp thở, lo giết chuyện « người thừa ». Chẳng may chỉ lo là lo cho cái họa « nhân mãn », sau này, nghĩa là thế trạng nó nhiều lên.

Loại trùng từ đời nào đến nay, người ta từ từ giết nó đi cách, mà mỗi ngày mỗi thấy nhiều. Thử hỏi người đời có ai đi con rươi đến trên mình mà không đập? Thử hỏi con rươi bò vào nhà mà không đánh chết được? Vậy mà giống nó không những không diệt, lại sinh ra mau chóng gấm ghê lắm.

Mới rồi thấy tờ báo SAIGON đăng tin nước Anh mỗi năm nhập cảng đến 50 tấn rươi (đáng nói chim và cá), nên người Mỹ lấy cơ có đến 10.000 người chết hằng năm bởi rươi làm sanh nhai, đầu óc không hoảng ngớ ngẩn mà không nghĩ đến việc diệt trừ rươi.

Lại bên Xiêm có giống rươi đầu đen rậm rạp, một ngày nó ăn hết một con người, không những vậy, chúng còn ăn cả con người nữa, nên người Xiêm phải dùng cách giết rươi, kiểm cách trừ rươi đi, xem mới chớ đùa.

Xem những tin đó thì cái họa « nhân mãn » sao cũng có một ngày hiện ra thực sự, mà nó hiện thực cũng có lẽ lắm.

Lẽ lẽ thế nào?

Chương mai không phải nhà còn trùng họa hay là nhà tiến trí, song có điều kinh nghiệm chắc chắn là: loài người, bọn đồng loại có giành miếng ăn mà giết nhau, giết nhau bằng những lợi khí gươm, gươm, còn loài trùng như rươi và rết kia nó ăn loài khác có giết nhau bằng lợi khí này giết loài kia, chứ đã đồng loại thì không hề giết nhau bao giờ. Thử nay nếu có ai phát kiến cái ăn « rươi giết rươi, rết giết rết » bao giờ đây.

Vì cái rết « đồng loại không giết nhau » đó, mà trên đời này sẽ có ngày « trùng mắt ».

Loại người có đáng kinh loài trùng kia không?

Chuyến Mai

Xử vụ ám sát Khuyển-dương-Nghị

Như tin đã đăng trong số trước, tòa án Hải quân nhóm tại Hoàng thân xử vụ 11 người ám sát Khuyển-dương-Nghị đã tố ý phần đối hai ở hiệp ước Luân-Đôn (London) và Hòa-thịnh-Đôn (Washington), quan Chương lý xin xử rất nặng (chém 3 người, bỏ tù chung thân 3 người, còn bao nhiêu bỏ tù từ 3 tới 6 năm). Có nhiều đơn của người Nhật gửi đến tòa xin xử nhẹ, viện lý rằng mấy người kia vì tìm lòng nhiệt thành ái quốc mà phạm tội ấy.

Theo tin ngày 20 Septembre thì toàn cả nước Nhật đều ra đồng xin xử nhẹ. Vì thế trên trước quan Chương lý xin xử mỗi người 8 năm tù, nay lại xuống 4 năm.

Dân chúng được thõa nguyện.

Thư máy bay mới

nhảy lên trên không
Máy bay thông hành lâu nay, lúc mới đầu ở đất bằng mà bay lên, cần phải có trường rộng bay vào vùn từ thấp mà lên dần. Mới rồi ở nước Mỹ, sở Hàng-không mới phát minh và thí nghiệm một thứ máy bay tự nhiên vọt lên không. Cái máy này ở nơi đất hẹp nhỏ như ở trên trần lầu thủy, hoặc ở giữa rừng chung quanh nhiều cây bao bọc, bay là ở nơi dốc hầm, cũng bay lên được.

Máy này ở phía trước sát đất, người ta đặt cặp bánh xe lên trên một cái gác, khi ở dưới đất bay lên chỉ vùn mà thôi bánh xe ấy quay và xoay thẳng lên không, không cần phải bay vào vùn như các thư máy khác.

Sự tiến bộ của khoa học, chưa tới tới hạn nào!

Cải chính
Nhưng số Quốc trái đã trúng, bắt đầu lãnh tại kho bạc ngày 15 tháng Mười tây, không phải tháng Bảy như đã đăng trong số báo vừa rồi.

T. D.

NHÂN QUA CỦA CÁI « TA » (我)

Ta là gì? ta là ta. Cứ theo nghĩa nó rất thiên di, rất lắm thường, có thể kỳ diệu, nhưng không thể, thậm chí như triết học đầu. Nhưng vì thiên di, lắm thường, nên ai cũng biết cái xác nó mà ai lại xét đến hồn nó? Nếu ai chịu đi với cái hồn nó thì mới biết nhân quả của nó thật quá ghê gớm. Nhất thiết loài ăn chung ở lớn trên trái đất này, ăn công, nào tới, chỉ tự nó gây ra vậy.

Nhà lý luận tất phải giải phần cho ra cái gọi bằng « ta ». Phạm vi cái ta thật hay rộng, thọ mệnh cái ta dài hay ngắn, thế lực cái ta mạnh hay yếu, những vấn đề ấy, tất phải phải giải rõ mà bản tướng cái ta mới bày ra.

Nguyên lai cái ta có 2 thứ: đối với người mà nói là cái ta riêng; cái ta riêng này rất chật hẹp. Đối với vạn vật trời đất mà nói, tức là ta chung; cái ta chung này bao quát rất rộng, nên biết cái ta chung, mới biết là ta. Còn cái ta riêng là cái ta giả dối mà không thành là ta vậy.

Vì cái ta có thật có giả, nên xét cho ra chân ta, mà làm cho hết bản phận, gây hạnh phúc cho chung cả loài người, thì công rất to, trái lại chỉ theo ở ta giả mà đi vào đường ta riêng chật hẹp kia thì tội rất to, mà loài người đến mang lấy tai họa. Tội nhân của cái ta khác nhau mà kết quả cũng thành ra sa sa hơn trời với vụt.

Xin chớ vào những câu nói của các nhà triết học:

« Trời ở trên, đất ở dưới, tôn trọng nhất chỉ có ta » (Thích-ca);
« Cái thấy người tất thấy in như ta » (Đe-da);
« Chỉ có tài tình giữa ta đây vùn đã gây dựng một thế giới » (Khổng-tử);
« Ta là một bộ phận trong vũ trụ thiên thể, vũ trụ cũng tức là một bộ phận trong ta » (Mă-Hách).

Xưa nay nói nghĩa « ta » cũng nhiều, mà thật là mấy câu kể trên, cái ta quan hệ và bao quát là đường nào? Theo nghĩa « ta chung » nói trên, thì ngoài phạm vi nó ra, chẳng thấy có gì gọi là người, vì người cũng nằm trong phạm vi cái ta đó,

Việc Thế-gioi

TRUNG HOA
Việc nội chính

Hôm 7 và 8 vừa rồi, hội nghị ở Lu-son đã quyết nghị nhiều nghị án về mặt chính trị, một là tình hình phải chờ lại, các bộ trưởng cũng có thay đổi, về mặt quân sự phải chờ đợi, về khoản tiền vay Mỹ thì quân dùng 4 phần, tiền thiết 2 phần, phần tại 1 phần, còn 3 phần để dự bị.

Tướng-giới-Thạch làm hải, lục, không quân đại nguyên soái. Ông-tinh-Vũ chỉ huy quốc phủ. Tổng-tá-Vân làm hành chánh viện trưởng kiêm kinh tế bộ trưởng Hoàng-Pha làm ngoại giao bộ trưởng.

Quân Phụng-chấn-Vũ đánh lại quân chính phủ

Hải binh - To ngày Phụng-ngọc Tướng đời khởi Trương-gia khải, thì các tướng lĩnh của Phụng-ngọc trước cũng không có quyền hành gì ở đây nữa, nên họ đều xuất quân đội ra đóng riêng một nơi để theo đuổi cuộc kháng Nhật. Vua đây một đội quân 700 người của Phụng-ngọc-Vũ, một tướng lĩnh của Phụng-ngọc-Vũ, đánh đuổi quân của chính phủ mà chiếm lấy một tỉnh cách phía tây bắc Bắc kinh 15 cây số.

(Xem qua trang 4 cột 1)

Có phải là cái đời mới này không còn có cảnh « biệt ly » như đời xưa chăng?

BIỆT LY VỀ ĐƯỜNG XU XÁC, BIỆT LY VỀ CỘI TÌNH THÂN HUYNH-THUỐC-KHANG

(Tiếp theo)

Như trên đã nói, đời mới này không có cái cảnh biệt ly như đời trước. Đời trước để biệt ly thì từ « cõi mộng » ra, khó gặp nhau; còn ở đời mới này, ngoài cõi mộng kia có « điện tín », máy chụp ảnh và ống lưu thanh để giúp cho loài người tho bứt mối sầu trong khoảng « biệt ly » lâu bực vậy kia, lại có xe lửa rất đường dài cho ngắn đi lại cho tiện. Bởi vậy nên những cảnh vịnh biệt ly hay tuyệt ngày xưa như: « Tiền hồn người duy có cảnh biệt » (人生離魂惟有別) (Lúc biệt ly đành lòng gặp khó) (別時容易見時難) v.v... đối với ngày nay không còn có hương thú mận nồng gì nữa. Lối thi « biệt » nên lý chạy là vì thế.

Tuy vậy, trên đời không có cái gì gọi là tuyệt đối, nghĩa là đã có lợi thì có cái hại nằm liền một bên; trong cảnh vui có cái mối buồn nó đã sinh chỗi cảm về ở ngay nơi đấy. Ở đời khoa học này vẫn nắm được cái buồn về cảnh ly biệt hình thức nơi trên, mà không nắm bắt được cái buồn trong cảnh biệt ly về cõi tình thần lại xấp xỉ gần ngàn ngày trước, mà tưởng như các nhà khoa học cũng chưa tìm ra cách gì để bỏ cơn khổ đó mới là đáng ngẫm nghĩ bao nhiêu kìa!

Cảnh biệt ly về cõi tình thần thế nào?

Nói « biệt ly » về cõi tình thần, thuyết lý có hơi cao một chút. Nhà triết học Đông phương nói: « Lòng người hiềm hơn núi sông » (人心比山川). mà Tây triết cũng nói: « Không có cái gì mà lòng chân ái không đánh bại được » (Rien n'est d'obstacle que ne puisse vaincre un cœur aimant). Theo như câu nói trên thì tình thần đã kết hợp, không có cái gì làm cho li ra được, đây là hoàn cảnh xưa nay khác nhau thế nào. Nói cho rõ là biệt ly hay là không biệt ly là tại cái lòng, lòng tức là tình thần. Kỳ giả không phải nhà tâm lý học, không dám quá quyết các nhà triết học kia là hoàn toàn đúng với chân lý và thực sự cũng không; song xét trên tình trạng xã hội, chính ngay ở xã hội ta đây thì cái trên có đồng ý chỉ là một phần rất nhỏ mà thôi. Còn ngoài ra có cái quá tượng mà hình như lâu nay không ai ngờ và cũng ít ai để ý đến, là

Trên con đường sống của xã hội ta, cũng có lẽ vì sự sống ở đời này, mà cái cảnh ly biệt về tình thần nhiều hơn ngày trước một cách đáng ghê.

1) Nghề nghiệp. - Ngày xưa, bả gần như thì nghề tranh cãi, bả gần như thì chuyên việc tưới chải, nhà nông thì mấy vụ ruộng đất bên nhà, nhà cầm thường cũng làm đầu quen đó. Những người đi vì sinh kế mà kết hợp nhau, thường thường trọn đời không lia nhau. Nay thì người ở ngoài hôm nay mà ngày mai đi đời tương hiện, nông không xong thì xoay ra công thương; nghề đã thay đổi thì bao nhiêu người tình ý giao kết

bỏm qua, bữa nay đã sum ra lại rồi, dân ở gần bên bờ mà cũng như người không quen biết. Ấy là lý biệt trong cõi tình thần nghề nghiệp.

2) Luân lý. - Gia tộc và hàng xóm, về thời xưa thường đoàn tụ qua lại nhau trong một an vui chật hẹp, giao tiếp và quen biết cũng ít nên tình ý được mận nồng. Ngày nay đường giao thông càng dài, sự chia li con, vợ li chồng, anh em bạn hữu li nhau đi là sự thường. Thường có những trường hợp: nhà là nhà Hán học mà con thì học tây, anh làm giáo sư mà em làm thân khoán, chồng làm trợ giáo mà vợ làm cô đồ, công việc khác nhau mà tình ý cũng nhau đó mà chia rẽ, cho đến có bả tham sự công chức xa bỏ chồng mà theo học thì đã biết cảnh ly biệt về tình thần lắm lý ra thế nào!

3) Chính trị. - Ngày xưa chỉ một cái học thuyết « Trung-quân », dân phạm vi « chế độ », song người ta làm « anh trị » có cái quan niệm chuyên nhất. Ngày nay gọi là chính trị có lắm đường nhiều ngã, nó người hùa này theo phái quân chủ, ngày mai đi theo ra cộng hòa; kìa khác mới hờ hỏo khác nữa thì bả gi gi, được li ngày thì xu về phái tư bản và chuyên chế; cho đến người mang đầy, quan trường nhà buôn, đời đường xa hương mau như chóng chóng, mà không có quan niệm nào là chuyên nhất cả. Ấy là lý biệt về tình thần chính trị.

4) Học vấn. - Phương Đông ta từ đời Hán về sau, thực hành về thông nhất là không học, dân có học thuyết khác cũng là phụ thuộc mà thôi. Cái học bả học trong phạm vi nhỏ hẹp như thế, vẫn có ngăn trở về đường tư tưởng tự do, song ai đã học theo thì thấy chung theo một học thuyết cho đến cùng. Nay thì học thuyết mới tràn vào, và cả là môn phái. Chính học học giả mà chẳng có cái nào biết lựa chọn, bả nay khoa Lão, Mặc, ngày mai thấy học thuyết Lu-xô, Mạnh, đọc lại bả theo, đây bả kia thấy bả sách của Descartes, Bacon lại là, lòng bả mê. Phải như học theo thuyết đó, nghiên cứu được đến nơi đến chốn, còn phải phân bả phân bả. Cái này, vai đến chớ đó, nghe bả bả mà, rất cực (Xem qua trang 3 cột 2)

Cái ba-ton có mấy thu âm

Một nhà khoa học Đức mới phát minh một thứ « Ba-ton » về truyền điện, cầm đi ngoài đường mà nghe được âm nhạc. Cái ba-ton cầm tay này, bả ngoài cũng như thế thường dùng kia, mà trong có 20 điện và máy thu âm rất liện. Khi dùng nó, chỉ dựng trên đất, đặt ống nghe vào tai thì nghe được tiếng. Hiện nhà phát minh đang nghiên cứu làm cho hoàn thiện thể nào khi dùng không ngăn trở đến sự đi đường.

— S —

— Vâng, như lời bác nói, cũng là chỗ khổ tâm thật.

Mỗi khổ tâm này, lão chỉ nói một mình anh nghe, không nên nói với kẻ khác nha.

— Không, ai nói với ai làm gì. Dạy cậu nhỏ học đã tấn bộ nhữ, môn toán lại cở vớ hơn người, nên liếc cho bác đây thôi.

— Việc đến cái cảnh không được đừng biết tình sao ?

Hai người đương nói chuyện thì Quốc Hoa vào, đồng hồ đã đi 10 giờ. Thu Phở nói:

— Nói chuyện làm, đêm đã khuya rồi, Quốc Hoa đã về chưa ?

— Chưa bao không 9, tôi càng

Tại vi : Tiệm BOMBAY mới
AU-BON-MARCHÉ
 115 Rue Paul-Bert, Giây số 78 - MUSEE
 Bồn và đặt các thứ hàng to lớn & các
 xưởng máy đặt lớn trong các Đông Pháp
 nên kỳ lân nào cũng có về hàng mới lạ
 để bán sỉ bán lẻ
 Hài lòng là một tiệm to lớn để các nước
 để bán sỉ bán lẻ to nhất **TRUNG-KY**

[illegible]

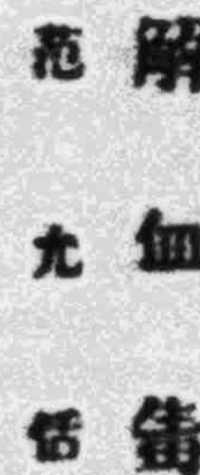
Muốn nhận tờ nên dùng 1 BƯỚC GÓ
ĐẦU sạch gàu bể ngà. Mỗi lọ lớn 0\$20
VINH HƯNG - TƯỜNG - VINH

Những tội danh
Điều thứ 4. — Trong các tội danh có
chính hình và phụ hình.

(Còn tiếp)

N- 77 Rue Sarrasin - VINH

Nhà báo-chế **PHAM-DOAN-ĐIEM** Tourane (Annam)

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUE - TOURANE - QUINHON

Dùng sữa
"LE GOSSE"
 Sữa «LE GOSSE»
 rất bổ cho tất cả
 mọi người : có
 nhiều chất kem
 (Crème) rất tinh
 khiết.
 Bao thầu cho
 Nhà-nước năm

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUE - TOURANE - QUINHON

Vào đạo, hai người cùng chuyển
trò thì tuyệt sa cang nữa, trông
giống không trong như tờ lụa lơ thơ,
dòng chảy một dải dăng trảng toát
cả. Trước cửa nhà học, cùm làng
cột bờ, là có đồ phát phơ trong
vòng tuyệt trơ, lộ ra cái cảnh
tượng năm trời. Mãi đến 8 giờ
sáng, mới trở lại cang thì tuyệt mới

Bađi sang ngày đầu rằm Ấp, Thôn
trưởng, quan cảnh sát, và nhân hào
trung thôn đến đến xem lễ. Lễ chùa
hàng hai tri trên một phông dầy trên
lầu, treo đủ cờ các nước, đồng nam
và xuống hai quốc ca. Quốc Hoa
khai học sanh cao đẳng nhì niên,
liều Huyện suất học sanh cao
đẳng tam niên, Thủ Phủ suất học
sanh cao đẳng tứ niên, cùng tới xem
lễ. Năm nay ông chủ tịch giáo viên
rường này đổi sang quận gần đó.
Nhén ông làm ông khách cùng ban
học vụ và viên và các nữ giáo sư
đồng đến dự lễ. Chùa hoa lam chủ
tịch, đứng trước truyền một tiếng:
Thén lạng! Bao nhiêu học sanh cùng
người đến xem đến im phắc, cái
thống khí nghiêm trang đều trong

Một chiếc ống hiệu trường tôi
đồng người đầu đường dậy chào
Tiếng ca thanh thoi, giọng trên mặt
xanh, học trò nhỏ lỏ g' vui mừng
mưa nhẩy tự do. Trên cửa kính
mặt trời đại vào, trong ngoài sáng
sưởi, những lớp tuyết còn dính nơi
cửa kính tan ra từng giọt nhỏ
xuống trên thềm, trong như nước
lỏng. Bữa Thuần thấy lớp học trò
nhỏ kia, đầu cao cái v' học phải
xuất tự lòng thành thiết, liền thả
trò con lỏ Thu Phố là Nguyễn Tâm
cùng đang chung trong đám kia
Bữa Thuần nhớ lại lời nói Thu
Phố hôm qua, thì trò này ở thế
học mà được phải đi tìm nghề làm
lớn. Cái cảnh ngộ khổ khốn kia
cũng đương thương tiếc. Nhưng
lời nghiệp thầy! cậu trẻ tuổi kia
đã biết gì sự không may ấy, cũng
cái tay đó, cũng vác gánh quần áo
cũng mưa nhẩy mà cũng hát bài
quốc ca như bọn học trò khác!
Lam tở trong, hát thêm bài ca
hát mới trong trường học học

CHƯƠNG THỨ 10

Ngày nghỉ hè về chốn cũ hương
Thăm bạn cũ cũng bàn tâm sự
Mùa thu dần dần đến, lại đi
mùa cấy lúa, cái nghề dài mùa hè
không khác gì cái năm con con
Hàn thủ bùa đã lên đến 83 độ, trời
vườn hoa kia, tiếng về kèn lục
nguyệt. Dưới bóng trời chiều, một l
lão đương đứng lấy khăn lau m
hỏi trên trán và nói :
— Chỗ này có hơi mát một chút
Trời hôm nay nắng quá. Đã
Thuyền đi về chưa ?
Lúc ấy nhà trường đến hộ ng
nắng. Bà Thuyền dùng công vi
khả nhĩn. Nàng Ái Tê đương ng
ngồi hiên, nhìn khi trời nắng r
mà nàng vẫn chăm may cái áo.
mẹ dạo vườn vào hỏi và nói
rằng :
— Hôm nay trời nắng, chiều
hơi mát, con nên nghỉ một tý.
Ái Tê thưa :
— Thưa mẹ không hại gì, cái
cơ may áo này phải may xong

— Vàng, nó ngã gần như gi
đắp.
Giờ chiến pho phất, thời chèo đ
người, bóng mặt trời chiến dọi c
góc tường; Ái Tề lấp chun đượ
núi đã đưa, trong nói có đưa đ
mặt mây trắng bóng, tức là đ
của Ái Tề mới đi ngày tháng
năm ấy, đặt tên là Thanh-nhi v
Đưa đi ngã trong núi, người có ph
tâm sa mộng để cho rười m
trong lúc ngã gần, thành thườn
- Ờ! là nói cười.
Bà mẹ nói:
Năm nay trời nóng sớm, b
chiều kẻ nghèo tâm công, k
nhiều hơn năm ngoái.
(Còn nữa)

